

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2017 / 20 / (...) / 14 DECEMBER 2017**

Inzake (...) , wonende (...) te (...) , bijgestaan door de heer (...) , jurist (...) ,

Verzoekende partij

Tegen (...) , (...) te (...) , vertegenwoordigd door de heer (...) , algemeen directeur, bijgestaan door de heer (...) , advocaat te (...) , (...) , alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 17 oktober 2017 heeft de heer (...) , jurist (...) , namens de heer (...) , beroep ingesteld tegen de beslissing van 14 september 2017 van de raad van bestuur van de (...) waarbij de heer (...) de tuchtmaatregel van ‘de afhouding van 10% wedde gedurende 1 maand’ wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

De heer (...) is vastbenoemd leraar aan de GO! school voor buitengewoon secundair onderwijs (...) te (...). Tijdens de schooljaren 2014-2015 en 2015-2016 was hij belast met de opdracht van coördinator van de technische afdelingen (TAC).

Op 22 februari 2017 neemt de raad van bestuur kennis van het rapport van de Onderzoeksceel van het GO! van 26 januari 2017 omtrent vermeende financiële malversaties van en afwending van middelen door (...) , directeur van (...). Wanneer

blijkt dat dit rapport ook aanwijzingen bevat van ongeoorloofde gedragingen in hoofde van onder anderen de heer (...), beslist de raad van bestuur lastens hem een tuchtprocedure op te starten en de Onderzoeksceel van het GO! om een onderzoek te vragen.

Met een brief dd. 20 maart 2017, die blijkens de ondertekening voor ontvangst dezelfde dag door de algemeen directeur aan de verzoeker wordt overhandigd, wordt de heer (...) in kennis gesteld van de beslissing van de raad van bestuur om de Onderzoeksceel van het GO! om een onderzoek te vragen.

Op 22 mei 2017 legt de Onderzoeksceel het rapport 'Onderzoek naar de rol van (...) bij gesignaleerde onregelmatigheden in de handelsactiviteiten van (...), (...) neer.

Nadat de raad van bestuur op 15 juni 2017 kennis heeft genomen heeft van het rapport van de Onderzoeksceel van 22 mei 2017, wordt de heer (...) met een ter post aangetekende brief dd. 5 juli 2017 uitgenodigd om zich op 14 september 2017 in het kader van de tuchtstraf van 'de afhouding van 20% wedde gedurende 3 maanden', voor de raad van bestuur te verantwoorden voor de volgende tenlasteleggingen:

“1. als TAC de door de Raad van Bestuur van de (...) opgelegde werkwijze voor werken voor derden niet te hebben opgevolgd (geen werkbonnen), zelfs een aantal essentiële elementen ervan (het formuleren 'aanvraag verlenen diensten') te hebben afgeschaft en alleszins de uitvoering en afhandeling van de werken voor derden niet te hebben bewaakt.

2. bij deze werken voor derden niet te hebben nagegaan hoe en nagestreefd dat deze werken konden ingepast worden in het leerplan, waardoor de focus op het afgewerkte product kwam te liggen en niet, zoals het hoort, op het aanleren van verschillende beroepscompetenties vanuit een evenwichtig onderwijsleerproces.

3. als TAC uw rol met betrekking tot het bewaken van de regels voor werken voor derden niet te hebben nagekomen waardoor de voorbije jaren voor verschillende werken voor derden de school ontvangsten is misgelopen. Dit was bijvoorbeeld het geval voor de verkoop van deuren aan mevrouw (...) (2015), het maken van deuren voor het (...) (juli 2016), het maken van een hondenhok voor (...) (schooljaar 2015 – 2016), een kippenhok voor (...), het maken van toog of barmeubel voor de heer (...) (mei 2016).

4. door de leraren (...) en (...) te hebben toegestaan of alleszins niet te hebben verhinderd een voorraad hout voor persoonlijk gebruik te stockeren in de school (maart 2014) de facto te hebben toegestaan dat betrokken leraren een parallel circuit installeerden waarbij zij met eigen hout werken voor derden deden en misbruik kon plaatsvinden.

5. als TAC te hebben nagelaten om bij de werken voor derden duidelijke afspraken vast te leggen met betrekking tot de aankoop van grondstoffen, waardoor het niet duidelijk was wie de grondstoffen aankocht, wat er voor betaald werd en het uiteindelijk ook niet duidelijk was wie de gelden ontving (bijvoorbeeld klant (...) – april 2015, klant (...) – april 2016, klant (...) – januari 2015, klant (...) – januari 2015, klant (...), klant (...) – mei 2016).

6. te hebben toegestaan dat hout dat door leerkracht (...) als privépersoon aangekocht werd, op school werd geleverd en verzaagd (2016).

7. te hebben toegestaan dat voor sommige werken voor derden (8 oktober 2015 voor muurplinten voor (...), 27 november 2015 voor voederhuisje (...), 30 november 2015 voor kastje (...), voor tafelblad voor (...)), de klant het werkstuk tegen kostprijs ontving, zonder dat een maakloon werd aangerekend.”

Na de hoorzitting van 14 september 2017 beslist de raad van bestuur van de Scholengroep aan de heer (...) voor de bewezen bevonden tenlasteleggingen de tuchtstraf van ‘de afhouding van 10% wedde gedurende 1 maand’ op te leggen. Die beslissing wordt hem ter kennis gebracht met een ter post aangetekende brief dd. 28 september 2017.

Tegen deze beslissing tekent de heer (...), namens de heer (...), beroep aan bij de Kamer van Beroep met een ter post aangetekende brief dd. 17 oktober 2017.

2. Het procedureverloop

De heer (...) heeft zijn middelen tot beroep geëxpliciteerd in een ‘toelichtende memorie’ die bij het beroepsschrift gevoegd is.

Met een e-mail van 7 november 2017 heeft meester (...) namens verwerende partij het administratief dossier ingediend.

Met een aangetekende brief dd. 20 november 2017 heeft meester (...) namens verwerende partij een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 24 oktober 2017 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. De ontvankelijkheid van het verweerschrift

3.1. Volgens de raadsman van de verzoeker is het verweerschrift, ingediend op 20 november 2017, laattijdig en moet het uit de debatten geweerd worden. Hij verwijst naar het feit dat hij een kopie van zijn toelichtende memorie aan de verwerende partij liet worden op 18 oktober 2017, dat de termijn dient berekend te worden vanaf de ontvangst van die kopie door de verwerende partij, zodat de termijn voor het indienen van een verweerschrift afliep op 13 november 2017.

3.2. De redenering van de verzoeker wordt niet gevolgd.

3.2.1. De verzoeker heeft zijn middelen van beroep geëxpliciteerd in een 'toelichtende memorie' die als bijlage bij het beroepsschrift is gevoegd.

Overeenkomstig art. 33novies, § 1, lid 4, van vermeld besluit kan de tuchtoverheid een verweerschrift indienen tot uiterlijk 20 werkdagen na de ontvangst van de toelichtende memorie van het personeelslid of tot uiterlijk 20 dagen na het verstrijken van de termijn voor het indienen van een toelichtende memorie. Aangezien laatstvermelde termijn refereert aan een datum die enkel door de beroeper gekend is en de verwerende partij zicht moet hebben op de termijnen die haar ter beschikking staan, neemt de Kamer van Beroep als stelregel dat de verwerende partij, samen met het bericht voorgeschreven door artikel 4 van het

Huishoudelijk Reglement, ingelicht wordt van de datum waarop het beroepsschrift bij de postdienst afgegeven is.

De termijn voor het indienen van een verweerschrift vangt aan op het ogenblik dat het bestuur in de geëigende vorm vanwege het secretariaat van de Kamer van Beroep het bericht ontvangt dat de beroeper gebruik gemaakt heeft van zijn recht om een toelichtende memorie in te dienen of, wanneer dit niet het geval is, op het ogenblik waarop de termijn voor het indienen van de toelichtende memorie verstrijkt. De omstandigheid dat het bestuur vanwege de beroeper zelf een kopie van het beroepsschrift -of van de toelichtende memorie- ontvangen heeft is niet relevant voor het berekenen van de termijn, omdat de mededeling van een kopie aan het bestuur los staat van de procedure in beroep en er enkel op gericht is het bestuur -dat verantwoordelijk is voor het dagelijks beheer van de openbare dienst- zo spoedig als mogelijk in te lichten over het bestaan van een beroep en omdat de Kamer van Beroep, eens de zaak bij haar aangebracht, als enige de naleving van de termijnen bewaakt. De Kamer van Beroep vindt voor deze stelling steun in de overwegingen die ten grondslag liggen aan artikel 3ter van de procedureregeling bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Zie R. Stevens in Administratieve Rechtsbibliotheek, Algemene Reeks nr 10: 'Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak, Procesverloop', pag. 99-100 en 108).

In dit geval is het beroepsschrift ingediend op 17 oktober 2017. Het secretariaat van de Kamer van beroep heeft bij het bericht voorgeschreven door artikel 4 van het Huishoudelijk Reglement van de Kamer, een kopie gevoegd van de omslag waarmee het beroep was ingediend. Daargelaten de vraag of wat de verzoeker een 'toelichtende memorie' noemt wel beschouwd kan worden als een procedurestuk in de zin van artikel 33novies, §1, lid 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs (hierna: het besluit van 22 mei 1991) en het niet gewoon een bijlage bij het beroepsschrift is – in welk geval de termijn voor het indienen van het verweer pas ingaat nadat de termijn voor indienen van de toelichtende memorie verstreken is –, wordt te dezen vastgesteld dat de verweernota hoe dan ook tijdig is, want ingediend op 20 november 2017, dit is binnen de twintig

dagen na de ontvangst vanwege het secretariaat van de Kamer van een kopie van de toelichtende memorie.

4. Over de ontvankelijkheid van het beroep

4.1. Het beroepsschrift van 17 oktober 2017 is ontvankelijk *ratione temporis*.

4.2. De raadsman van de verwerende partij stelt op de hoorzitting dat het beroep niet ontvankelijk ingediend werd, omdat het verzoekschrift ondertekend werd door ‘(...), jurist (...)’, terwijl die vertegenwoordiging geen deugdelijke rechtsgrond heeft. Hij betoogt dat volgens artikel 33septies van het besluit van 22 mei 1991 alleen ‘het personeelslid’ beroep kan instellen tegen een tuchtstrafbesluit, terwijl artikel 440 Gerechtelijk Wetboek alleen aan een advocaat een algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid geeft en terwijl in dit geval ook geen toepassing gemaakt kan worden van artikel 728, §3, Gerechtelijk Wetboek dat een vertegenwoordiger van een representatieve organisatie toelaat een persoon voor de arbeidsrechtbank te vertegenwoordigen en daartoe alle nodige handelingen te stellen. Hij voegt daaraan toe dat de heer (...) geen bewijs levert van zijn afvaardiging door zijn syndicale organisatie en dat het werkingsreglement van de Kamer van Beroep geen afbreuk kan doen aan de algemene regelingen inzake de vertegenwoordiging.

4.3.1. De bepalingen uit het Gerechtelijk Wetboek waar de verwerende partij naar verwijst, zijn op zich niet van toepassing op procedures binnen de administratie.

Artikel 12ter, van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs bepaalt: “Een personeelslid kan zich in de procedures, bepaald krachtens dit decreet, steeds laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman”. Onder ‘raadsman’ begrijpt artikel 3, 30° van hetzelfde decreet onder meer “een vertegenwoordiger van een erkende vakorganisatie”. Bijstand en vertegenwoordiging houdt in dat de raadsman in naam en voor rekening van het personeelslid proceduredaden kan stellen, zoals het ondertekenen van een beroepsschriften.

4.3.2. Gewis bepaalt artikel 71, tweede lid, van het decreet dat ‘het personeelslid’ aan wie een tuchtstraf opgelegd is, beroep kan instellen bij de Kamer van Beroep, bepaalt artikel 33septies, §1, van het besluit van 22 mei 1991 binnen welke termijn ‘het personeelslid’ bij de Kamer van Beroep in beroep kan komen en wordt de tussenkomst van een raadsman pas hangende de procedure voor de Kamer van Beroep voorzien, maar die bepalingen doen geen afbreuk aan de algemene strekking van artikel 12ter van het decreet. Overigens zou het uitsluiten van de mogelijkheid voor een raadsman om het beroepschrift te redigeren en te ondertekenen, ingaan tegen de logica van het opgezet systeem voor de uitbouw van het verweer, aangezien het besluit van 22 mei 1991 in de mogelijke bijstand van een raadsman voorziet tijdens het verhoor door de raad van bestuur (artikel 19, §2, tweede lid) en die mogelijke bijstand vervolgens doortrekt naar de procedure voor de Kamer van Beroep, met de uitdrukkelijke vermelding zelfs dat de raadsman een memorie van toelichting mag indienen (artikel 33novies, §1, derde lid). Met die gegevens voor ogen is er geen reden om een raadsman, die initieel van kortbij bij de zaak betrokken is, uit te sluiten van de mogelijkheid om eigener gezag de aangelegenheid bij de beroepsinstantie, waar hij toch opnieuw mag optreden, aan te brengen.

4.3.3. Een en ander doet besluiten dat een vertegenwoordiger van een vakorganisatie van het personeel rechtsgeldig een beroepschrift bij de Kamer van Beroep kan ondertekenen. Hetgeen de Kamer van Beroep in haar werkingsreglement d.d. 10 november 2011 (B.S. 14 december 2011 - artikel 3) heeft verwoord.

4.3.4. De verwerende partij brengt aan dat in dit geval niet aangetoond wordt dat (...) bij het ondertekenen van het beroepschrift mocht optreden als afgevaardigde van het (...). Zij verstrekt evenwel geen enkele indicatie die de Kamer van Beroep kan doen twijfelen aan het bestaan en de regelmatigheid van de aanstelling op het ogenblik van het indienen van het beroep. Overigens heeft de verwerende partij, door de problematiek niet aan te raken in haar verweerschrift en daar voor het eerst gewag van te maken tijdens de hoorzitting, de raadsman van de verzoeker in de onmogelijkheid geplaatst om alsnog op diezelfde hoorzitting zijn vertegenwoordigingbevoegdheid op het ogenblik van het ondertekenen van het beroep te bewijzen.

4.4. Het beroep is regelmatig ingediend.

5. Middelen die de procedure betreffen

5.1. De verzoeker heeft in zijn beroepsschrift geen problemen aangeraakt met betrekking tot de procedure voor de raad van bestuur. Op de hoorzitting verwijst hij naar het feit dat de brief van 20 maart 2017, waarbij hij in kennis werd gesteld van het aangevraagd onderzoek bij de Onderzoeksceel GO!, hem op 20 maart 2017 door de algemeen directeur overhandigd is en hij besluit daaruit dat de tuchtprocedure niet regelmatig opgestart is.

5.2.1. De verwerende partij stelt terecht dat, wanneer artikel 19, §1, vierde lid van het besluit van 22 mei 1991 bepaalt dat het instellen van een tuchtonderzoek “per aangetekend schrijven” aan het personeelslid medegedeeld moet worden, dit niet uitsluit dat een andere mededelingsvorm rechtsgeldig is, voor zover daaruit even zeker blijkt dat het bericht door de betrokkene ontvangen is. Vormvoorschriften bestaan immers niet ter wille van zichzelf, maar dienen een bepaald doel, te dezen het kennis nemen van een beslissing.

In dit geval is de brief van 20 maart 2017 door de verzoeker ondertekend ‘voor ontvangst’. Er is voldaan aan de voorwaarde van aanzegging.

5.2.2. De Kamer van Beroep stelt wel vast dat de brief van 20 maart 2017 uitsluitend melding maakt van de vraag tot onderzoek door de Onderzoeksceel GO! en dat er geen gewag wordt gemaakt van de beslissing van 22 februari 2017 van de raad van bestuur om tegen de verzoeker een tuchtprocedure op te starten. Met de aanzegging van de brief van 20 maart 2017 is de tuchtvervolgning dan ook niet begonnen. Dat is, voor zover uit het dossier blijkt, slechts gebeurd met het schrijven van 5 juli 2017 waarbij de verzoeker opgeroepen werd voor een tuchtverhoor en dat op 8 juli 2017 door de verzoeker ontvangen is.

6. Over het bewijs van de feiten en de kwalificatie als tuchtinbreuk

6.1. De verzoeker voert aan dat hij geen tuchtinbreuken begaan heeft. Hij herhaalt het verweer dat hij voor de raad van bestuur heeft uiteengezet en voegt daar voor elk van de tenlasteleggingen aan toe:

- Hij kende de procedure voor werken van derden niet; hij heeft met goedkeuring van de rekenplichtige en de directeur, de werkwijze van zijn voorganger ‘vereenvoudigd’
- Hij vertrouwde, voor het bereiken van de leerdoelstellingen, 100% op de coördinator en vakleerkrachten; het behoort niet tot zijn taak als TAC om aan leerlingen beroepscompetenties bij te brengen
- Hij had niet het laatste woord bij het geven van opdrachten van werken voor derden; de geschiedenis wordt achteraf geschreven: de directeur trok vaak de aangelegenheid naar zich en hij wist niets af van de malafide bedoelingen die deze directeur inspireerden
- Hij wist niets af van een parallel circuit dat twee leraars opgezet hadden; bovendien geschiedde de aankoop van het hout in de periode dat hij nog geen TAC was; de tenlastelegging is niet bewezen
- De ontstentenis van afspraken met betrekking tot de aankoop van grondstoffen kan alleen steunen op vergissingen zonder bedrieglijk opzet
- Het feit is niet bewezen; de getuigenis van dhr. (...) is niet juist; mogelijks zelfs heeft de directeur zijn toestemming gegeven
- Hij vertrouwde voor het aanrekenen van maakloon op de competentie van de leraars; de directeur had ook zijn zeg in de prijsbepaling; uit het onderzoeksrapport kan niet opgemaakt worden dat hij zijn goedkeuring verleende aan een te lage prijs.

De verzoeker insisteert vooral op het feit dat elke tenlastelegging een element van functioneren betreft die niet onder het tuchtrecht valt. Nergens wordt immers volgens hem aangetoond dat hij, in dat minder functioneren, blijk heeft gegeven van “manifeste onwil”. Hij mag nu niet het slachtoffer zijn van het feit dat zijn directeur hem uit eigenbelang nooit geëvalueerd heeft.

6.2. De verwerende partij stelt dat de verzoeker als TAC de werken voor derden moet coördineren en dat hij daarbij de procedure, opgesteld door de scholengroep, moet respecteren. Hij is aktehouder TAC, heeft een opleiding inzake financieel

beheer gekregen en hij weet dienvolgens dat hij verantwoording moet afleggen voor het beheer van de middelen van de school. Toch heeft hij de werkwijze van zijn voorganger ‘vereenvoudigd’ en de controlemechanismen, uitgewerkt door de scholengroep, buiten spel gezet. Zij voegt daaraan toe dat ernstige feiten die het functioneren betreffen binnen het tuchtrecht kunnen vallen en dat de verzoeker niet aantoont dat hij de opgedragen taken niet nauwgezet heeft vervuld. Zij becommentarieert vervolgens nog de verschillende tuchtfeiten als volgt: de verzoeker kende de procedures die de scholengroep had uitgewerkt voor de werken voor derden; een doorlichtingsverslag over het schooljaar 2015-2016, toen de verzoeker reeds TAC was, had duidelijk uiteengezet dat in de opleiding ‘hoeklasser’ het uitvoeren van werken voor derden primeerde op het aanleren van verschillende beroepscompetenties; de verzoeker heeft de leerkrachten niet gecoacht; het onderzoeksrapport geeft duidelijk aan dat ontvangsten uit werken voor derden niet in de boekhouding terug te vinden zijn en dat de verzoeker de belangrijke opdracht die hij in dat verband heeft, niet vervuld heeft; kan het afwenden van gelden naar andere rekeningen aan de directeur aangewreven worden, dan heeft de verzoeker zeker geen initiatieven genomen om dat te verhinderen, hoewel zijn ambtsplichten hem daartoe verplichtten; het is bewezen dat leraars grondstoffen stockeerden en te eigen voordele gebruikten in de werkplaatsen en het is niet te verantwoorden dat hij daartegen als TAC, die de materialen binnen de school beheert, niet opgetreden is; de verzoeker had als TAC een verantwoordelijkheid bij het berekenen van het maakloon en hij kan zich daarbij niet verschuilen achter onwetendheid.

6.3. Wat het bewijs van de tenlasteleggingen betreft sluit de Kamer van Beroep zich volledig aan bij de beoordeling van de raad van bestuur (pag. 33-36 van het beroepen besluit), die voor de feitelijke gegevens steun vindt in het onderzoeksverslag en de bijhorende verklaringen:

- blijkens het onderzoeksverslag waren de voorschriften van de raad van bestuur inzake werken voor derden binnen de school bekend en hoorde de verzoeker die te kennen; dat de directeur zijn ‘vereenvoudiging’ bijviel belet niet dat de verzoeker zelf besliste de regels naast zich neer te leggen en aldus de weg te openen voor allerlei frauduleus gebruik, zoals uit andere tenlasteleggingen blijkt.
- hij is als TAC en lid van het schoolteam mede verantwoordelijk voor de realisatie van de leerdoelstellingen en de leerplannen. Voorts wordt in de voorschriften inzake

het verrichten van handelsactiviteiten door de school uitdrukkelijk verwezen naar de verplichting dat de werken voor derden moeten passen binnen de pedagogische doelstellingen. De verzoeker heeft zijn ogen gesloten voor die verplichting die hem, als leidinggevende in de school, aangerekend kan worden.

- terecht is aangenomen dat de verzoeker zich sterk terughoudend opgesteld heeft met het gevolg dat de school inkomsten misgelopen is, dat leraars een parallel circuit hebben kunnen opzetten of voortzetten, dat er onduidelijkheid is kunnen blijven bestaan over de aankoop en de verrekening van grondstoffen voor verwerking in de werkplaatsen, dat een leraar zijn eigen gang is kunnen gaan in de werkplaats en dat in een aantal gevallen geen maakloon werd aangerekend.

6.4. Wat betreft de bemerking van de verzoeker dat de tenlasteleggingen hem niet als tuchtfeiten kunnen aangerekend worden omdat zij in wezen zijn functioneren betreffen terwijl hem geen opzettelijke misslagen verweten kunnen worden, is de Kamer van Beroep de volgende mening toegedaan.

6.4.1. De verzoeker erkent dat hij de werkwijze van zijn voorganger inzake de verwerking van opdrachten voor derden ‘vereenvoudigd’ heeft, zulks in weerwil van de formele instructie die de raad van bestuur had uitgevaardigd en die, wegens haar publicatie op smartschool, de verzoeker niet onbekend kon zijn. Precies door die vereenvoudiging hebben de verschillende feiten waarvoor de verzoeker zich nu tuchtrechtelijk moet verantwoorden zich kunnen voordoen. Onmiskenbaar vormt die ‘vereenvoudiging’ een tuchtfeit omdat de verzoeker daarmee het ingevoerd controlesysteem overhoop haalt en onregelmatigheden mogelijk maakt. Dat de directeur daarvan op de hoogte was en er vanuit zijn eigengereide visie op de financiële stromen binnen de school mee instemde, vermindert het tuchtrechtelijk karakter van de disfunctie niet.

6.4.2. De andere tuchtinbreuken betreffen aangelegenheden die in andere omstandigheden waarschijnlijk door de bevoegde instanties als een functioneringsproblematiek zouden aangepakt zijn: zij geven immers blijk van een negligente maar mogelijks remedieerbare houding inzake het correct uitvoeren van de functie van TAC. Aangezien de verzoeker evenwel zelf de omstandigheden geschapen heeft om de werking van de werkplaatsen ondoorzichtig te houden -de

eerste tenlastelegging- is de negligente opstelling van de verzoeker niet meer zo onschuldig en gaat het om een volgehouden onverschilligheid die hem als een schuldige gedraging in het verlengde van de eerste tenlastelegging kan tegengeworpen worden.

6.4.3. Stellen, zoals de verzoeker doet, dat hij nu tuchtrechtelijk vervolgd wordt omdat de directeur indertijd nagelaten heeft een evaluatieprocedure tegen hem op te starten en hij aldus het slachtoffer wordt van een intentioneel verkeerde opstelling van de directeur, gaat zeker niet op voor de eerste tenlastelegging, waar het gaat om een persoonlijke fout van de verzoeker met ernstige gevolgen voor de school.

De tekortkomingen zijn terecht als tuchtinbreuken aan de verzoeker aangerekend.

7. De evenredigheid tussen de tuchtinbreuken en de opgelegde straf

7.1. De verzoeker voert aan dat hij als nieuw aangestelde TAC in een situatie terecht kwam waarin hij ‘van niets wist, noch vermoedde wat zich allemaal achter zijn rug afspeelde’. Hij moest functioneren in een kader dat geschapen was door de directeur en hij werd door de directeur om de tuin geleid. Hij heeft zijn functie van TAC ‘na enige druk’ moeten neerleggen, wat erop wijst dat het bestuur toen reeds kennis had van enige disfunctie maar zonder dat het toen een tuchtrechtelijk optreden overwoog. In ieder geval heeft de raad van bestuur niet uiteengezet waarom hij het oorspronkelijk voorstel van tuchtstraf afzwakte maar hem toch niet vrijuit liet gaan.

7.2. De verwijzing naar ‘enige druk’ om de functie van TAC neer te leggen wordt door de verzoeker niet geconcretiseerd. De verzoeker toont ook niet aan dat de verwerende partij hem op een of andere wijze straffeloosheid zou beloofd hebben wanneer hij op eigen initiatief de functie zou neerleggen. Het beëindigen van de functie van TAC heeft dus geen uitstaans met de tuchtprocedure.

7.3. De Kamer van Beroep is van oordeel dat de raad van bestuur met recht in evidentie heeft gesteld dat de verzoeker als TAC een leidende functie bekleedde in

de school en dat het ontoelaatbaar is dat zo iemand zijn verantwoordelijkheden niet opneemt of ze minimaliseert. Even terecht heeft de raad van bestuur overwogen dat de verzoeker moest functioneren binnen een kader waarin de directeur zich een belangrijke rol toeëigende, aangezien dit enigszins laat begrijpen waarom hij zich zo afstandelijk opstelde ten aanzien van zijn eigen verplichtingen en ten aanzien van de verplichtingen van de leraars, zonder er evenwel een verantwoording voor te vormen.

7.4. De Kamer van Beroep is van oordeel dat de verzoeker een tuchtstraf verdient die hem niet alleen moreel maar ook materieel treft. De opgelegde straf voldoet aan die voorwaarde.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 14 december 2017;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of het verweerschrift tijdig is ingediend, met 7 stemmen voor en 2 stemmen tegen;

Na geheime stemming over de vraag of de aangelegenheid in het kader van het tuchtrecht afgehandeld moet worden, met 9 stemmen voor en 0 stemmen tegen,

Na geheime stemming over de bevestiging van de tuchtmaatregel van de afhouding van 10% wedde gedurende 1 maand, met 8 stemmen voor en 1 stem tegen;

Enig artikel

De beslissing van de Raad van Bestuur van (...) van 14 september 2017 waarbij de heer (...) de tuchtmaatregel van de afhouding van 10% wedde gedurende 1 maand wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 14 december 2017.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw L. VANDECAN en de heren M. CASTELEYN en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw S. VANSPEYBROECK en de heren G. ACHTEN, L. BOGHE, M. HEYNDRICKX, R. VAN DER STRAETEN en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen, na loting, de heren G. ACHTEN en M. HEYNDRICKX niet deel aan de stemming over de tijdigheid van het verweerschrift;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen, na loting, mevrouw S. VANSPEYBROECK en de heer L. BOGHE niet deel aan de stemming over de vraag of het een tuchtzaak betreft en de stemming over de bevestiging van de tuchtmaatregel;

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE